

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopo Bvrdegalensi, & Episcopo Agennensi, & Abbati Clariacensi
Agennensis diocesis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

sius & sociorum ejus non per eum, sed per procuratorem, agatur, & in causa Ecclesiarum suarum Clerici etiam adversus extraneos admittantur, cur in hac repelli debeat, nisi aliud rationabile obviet, non videmus. Tu denique, frater Episcopo, super te ipso &c. Datum Laterani 11. Idus Martij, pontificatus nostri anno sextodecimo.

ARCHIEPISCOPO BYRDEGALENSI,
& Episcopo Agemensi, & Abbati
Clariacensi Agennenfis diocesis.

Epist. 5.
Adventus Archiepiscopi
Auxitanum.
Vide lib. 14.
epist. 32 33.

Cum gemitus Ecclesie Auxitanæ gementis sub nocte cæcitatibus sui Archiepiscopi & plorantis olim ad aures apostolicas ascendisset, à multis nobis multotiens inculcatus, eundem Archiepiscopum monuimus diligenter ut cum ad pontificalis curam regiminis se deberet cognoscere minus aptum, suam & aliorum salutem lucris temporalibus anteponeans, & compatiens Ecclesie memoratae, quæ sub umbra ejus graviter in spiritualibus & temporalibus erat lapsa, pontificalem curam spontaneus resignaret, venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopo Narbonensi & bonæ memoriæ Vicensi Episcopo apostolicæ sedis Legatis nostris dantes litteras in mandatis ut ipsum ad id inducere procurarent. Sed idem Archiepiscopus citatus pluries ab eisdem, non solum ad ipsos accedere non curavit, verum etiam, sicut nobis innouit per ipsius litteras Narbonensis, cum excommunicatus fuerit ab eisdem, divina in animæ suæ periculum celebrare officia non desistit, præesse quidem desiderans, non prodesse; cum non modò subditum sibi populum juxta pontificale officium non erudiat, quinimmo detestabilis vitæ ac conversationis exemplo inficiat & corrumpat, tot circumdatus flagitiis & operibus ut si etiam, correctioni vellet intendere subditorum & bona prædicare opera quæ non agit, ipso verba sua operibus impugnantem, ad eum reverteretur vacuus sermo ejus; cum cujus vita despicitur, etiam prædicatio contemnat. Et ut de multis quæ obiciuntur eidem aliqua exprimamus, hæreticorum esse dicitur receptator & fautor, aleator, & dilapidator notissimus, simoniacus etiam, & perjurus, atque adeo deditus ad carnalium flagitia voluptatum ut, sicut aqua effusus, incestuosa quoque commercia non evitet. Luget ergo non solum Ecclesia, verum etiam tota diocesis, quinimmo tota provincia Auxitana; cum idem quærens in ovibus solummodo lac & la-

Tom. II.

nam, nec curans gregem sibi creditum pascere, sed se ipsum, infirma nequaquam consolidet, vel reducat abjecta, contracta non alliget, & perdita non requirat, sed cum austeritate imperans & potentia, factus sit illis odor mortis in mortem quibus se odorem vitæ in vitam debuerat exhibere. Propter quod Capitulum ipsius Ecclesie nobis humiliter supplicavit ut eorum miseriæ miserentes, ad radicem hujusmodi sterilis immo pestiferæ arboris securim tandem apponere ac in eadem Ecclesia plantare arborem fructiferam dignemur. Licet autem idem Archiepiscopus in nostra presentia constitutus nuntium destinaverit, qui quandam inanem appellationem & aliquas frivolas excusationes proponere conaretur, ne tamen dicta conqueratur Ecclesia quòd usque ad raucedinem faucium clamans non fuerit exaudita & quærens non invenerit consolantem, & nos, quibus esse dictum credimus in Propheta, *Ece constitui te super gentes & regna, ut evellas & dissipes, edifices atque plantes*, officium nostrum negligere videamur, eundem Archiepiscopum, cum super criminibus multis & gravibus sit publicè infamatus, & habeatur nihilominus de gravi dilapidatione suspectus, ab administratione spiritualium & temporalium duximus suspendendum, per apostolica scripta præcipiendo mandantes quatenus si legitimus accusator vel etiam denunciator apparuerit contra eum, inquiratis super præmissis & aliis quæ adversus eundem proponi contigerit sollicitè veritatem; & si eum constiterit aliqua seu aliquid quod ad depositionem sufficiat commisisse, in eum depositionis sententiam sublato appellationis obstaculo proferatis, & faciatis Ecclesie supradictæ per ipsius Capituli electionem canonicam cum consilio vestro de persona idonea provideri. Si verò infra mensem post denuntiationem vestram contra ipsum nec accusator nec denunciator etiam apparuerit, cum frequentes clamores qui ad nos de ipsius actibus ascenderunt dissimulare nec debeamus ulterius nec velimus, vos eidem purgationem canonicam cum quinta manu vicinorum Episcoporum, qui ejus vitam & conversationem noverint, indicatis; eundem, nisi secundum formam prædictam infra unius mensis spatium se purgaverit, à jamdicta Ecclesia penitus amoventes, & de persona idonea provideri facientes eidem juxta formam superius comprehensam. Taliter autem mandatum apostolicum exequamini quòd zelus domus

A A a a a

Dei vos comedere comprobetur. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. Vos denique, fratres Archiepiscopo & Episcopo, super vobis &c. Datum Laterani xii. Kal. Iunij, pontificatus nostri anno sextodecimo.

*VNIVERSIS ABBATIBVS
& Prioribus Cluniacensis ordinis ad generale Capitulum convenientibus.*

*Epist. 6.
Hortatur eos
ad meliorem
frugem.
Vide infra à epist.
144.*

SI diligenti meditatione pensabitur qualiter vita monastica sub primis ordinis patribus pullulavit, & palmites longè lateque producens, ad mortifera circumquaque venena pellenda flores bonorum operum protulit & boni nominis effudit odores, pervigili cura studebitis eorum inhærere vestigiis, per quos in deserto mundi hujus plantata est & fructificavit in pluribus vitis monasticæ honestatis. In nimirum monastica frugalitate contenti, & optimum ponentes in paupertate principium, affecti sunt in Domino totius sufficientiæ complementum, Ecclesiarum Prælati accepti, ante Reges & Præsides vita & merito gloriosi. Nunc autem, quod moerentes dicimus, etsi non à cunctis in omnibus, à plerisque tamen ex vobis in pluribus dicitur declinatum in tantum quòd contra vestri ordinis regulam manu nimis avida colligentes ubi forsitan non sparsistis, dum loculos propios replere nitimini, bona Ecclesiarum, quæ vestro committuntur regimini, vacuatis, sic ambitioni vacantes quòd in locis quibus præestis, terrenæ paupertatis opes queritis, non opem impenditis consilij salutaris. Ecce inter alia loca vestra præsentium culpa depressa, prioratus de Caritate, qui olim in spiritualibus florens, in temporalibus abundabat, tanta corruptela marcescit & tam arida deprimitur paupertate quòd nisi aliorum relevetur auxilio, vix adicere poterit ut resurgat. Aliàs etiam, sicut accepimus, tam in vobis quàm aliis curæ vestræ commissis adeo perniciosi facti estis exemplo quòd antiquis patribus loco tantum & habitu, non prærogativa virtutum, videmini successisse, sed eò plures contagio corruptionis inficitis quòd pluribus illi quorum loca tenetis correctionis exempla vitæ magisterio exhibebant. Ne verò indignè illorum privilegiis gaudeatis quorum non servatis in moribus disciplinam, per apostolica vobis scripta mandamus quatenus incipientes facere quod possitis liberiùs edocere, in vobis & subditis hæc & iis similia corrigatis, tantoque plus luceant opera vestra bo-

*Vide lib. 15.
epist. 144.*

na coram hominibus ut glorificent patrem vestrum qui est in caelis quanto magis mala præterita facti evidentia publicavit, & ubi major ruina præcessit, ibi majoris reparationis sollicitudo sequatur, & damnatum quod divulgata malitia intulit, manifestæ bonitatis suffragio restauretur. Quia verò integrum consuevit esse iudicium quod plurimorum sententiis confirmatur, & que profectum communem respiciunt, tractari solent meliùs in communi, annuatim interesse Capitulo generali omni occasione postposita studeatis, quæ ibidem secundum Deum & beati Benedicti regulam fuerint instituta firmiter servatori, & tam in iis quàm in aliis dilecto filio Abbati Cluniacensi tamquam devoti filij patri & membra convenientiam capiti obedientiam & reverentiam debitam impendentes, circa reformationem prioratus de Caritate manuum auxilij & consilij apponatis, tantaque in præmissis diligentia vigiletis quòd necin vobis per culpam nec in subiectis per negligentiam offendentes, corrigatis in posterum quod in præterito commissistis. Vos denique, filij Abbates, super vobis ipsis &c. Datum Laterani Idibus Martij, pontificatus nostri anno sextodecimo.

*P A T R I A R C H Æ
Hierosolymitano apostolice sedis
Legato.*

Sollicitudinem tuam in Domino commendamus, eò quòd circa terræ sanctæ profectum adeo sollicitus & studiosus existis ut ei tam in spiritualibus quàm temporalibus te pro viribus exhibeas fructuosum. Accepimus sanè per litteras tuas quòd postquam venerabilis frater noster Episcopus Sidoniensis iter arripuit ad sedem apostolicam veniendi, tu à Rege illustri Armeniæ multa plenas humilitate verborum litteras recepisti, quibus significabat se pro reverentia nostra ad consilium & precum tuarum instantiam pacem cum Templariis reformasse, quereis eorum satisfaciens competenter, & quoniam per excommunicationis sententiam diu fuerat ab Ecclesia separatus, unde se plurimum contristari dicebat, absolutionis beneficium humiliter postulabat, supplicans nihilominus & instanter ut, sicut à nobis receperas in mandatis, Comitum Tripolitani ad faciendum sub examine tuo nepoti suo justitiam de Antiochia & principatu ejus ecclesiastica, si opus esset, districtione compelleres, cum idem nepos ipse super iis paratus existeret sub tuo iudicio

*Epist. 15.
De iis b.
epist. 144.*

*Vide lib. 15.
epist. 144.*